788/08

Den 4. februar 2008 blev i sag nr. 71.805:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der igennem sit fagforbund 3F har fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, påstår selskabet tilpligtet at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning bl.a. under henvisning til, at kravet var forældet, da det blev anmeldt til selskabet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 5/2 2007 anmeldte, at han den 12/4 2002 havde været udsat for et ulykkestilfælde, hvor han kom til skade med sin lænd, hofte, ankel samt pådrog sig hjernerystelse. Af anmeldelsen fremgår det desuden, at klageren var faldet ned ad en trappe på et diskotek, at han samme dag var blevet behandlet på S. Centralsygehus, og at han i øvrigt var blevet behandlet hos egen læge, på psykiatrisk afdeling og på S. Centralsygehus, idet han led af agorafobi, social fobi m/pan. angst, depression samt smerter i ryg og højre ben.

Klageren er født i 1971.

Ved skrivelse af 1/3 2007 anmodede selskabet om, at klageren besvarede nogle uddybende spørgsmål om, hvorfor skaden først var anmeldt nu, hvilke gener der havde væ-

ret siden skaden, og om han havde modtaget nogen form for behandling. Samtidig meddelte selskabet, at kravet muligvis var forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Ved skrivelse af 14/3 2007 besvarede klageren med hjælp fra sin søster de stillede spørgsmål således:

"**1) Hvad er årsagen til at du først anmelder skaden nu ?**

Svar: TS KÆMPEDE for at leve sit liv videre så normalt som muligt efter faldet, han vendte tilbage til sin stilling i det firma han var ansat i og var der i 3 år med op og nedture, uden at være klar over hvad vej' det gik, indtil generne blev for slemme i april 2005 og han blev sygemeldt.

TS gik nu sygemeldt resten af 2005.

Han blev i september opstartet på et gruppeterapiforløb for angst og panik angst på Klinik for Angst og Personlighedsforstyrrelser …, dette overgik til at blive individuel terapi fra januar 06 til juni 06.

TS blev i januar 06 henvist til Jobcenter … for at få afklaret sin arbejdsevne, det var først under denne afklaringsperiode TS blev gjort bekendt med at han havde varige mén.

2) Beskriv de gener du har haft fra skadedatoen og til nu.

Svar: Smerter i lænd med strålesmerter ned i højre ben. - Det giver sig udslag i at stående stillinger kun er mulige ganske få minutter af gangen hvor efter det begynder at stikke kraftigt i højre lår og ryggen smerter voldsomt og nærmest blive lammet.

Tinitus som gør at TS ved selv meget lave støj belastninger må vælge at fjerne sig fra støjen pga. smerter i ørene, presses dette stiger Tinitussen væsentlig i flere dage bagefter hvorefter den normalt falder tilbage til sit normale leje, denne lidelse er aktuelt i forværring og TS har bl.a. indenfor de sidste måneder været hos ørelæge 2 gange

Ekstrem træthed/massiv udtrætning dette gør at han ikke magter at være aktiveret mere end 2-3 timer af gangen, og kræver ekstrem meget hvile og søvn.

Hovedpine som, generne er mindst lige når han vågner men træder ret hurtigt i karakter og er med til at gøre hans liv ulideligt til tider, speciel om sommeren når det er varmt hvor det er ekstra slemt.

Agorafobi/social fobi med panik angst.
Posttraumatisk stresssyndrom.
Evassiv personlighedsstruktur.
Periodisk depression.
…
3) Har du modtaget nogen form for behandling, i bekræftende fald, hvor, hvornår, og hos hvem er du behandlet:
Svar: Fulgt og medicineret af egen læge siden uheldet.

Af skadejournalen fra S. Centralsygehus fremgår bl.a.:

"ANKOMST: 12.04.2002 …
…
ANAMNESE:
Patienten har i går nat i beruset tilstand kurret ned af en trappe på ca. 5 meter, kommer nu pga smerter svarende til højre ankel samt højre side af ryggen.
Patienten har ikke været bevidstløs, har ingen hovedpine, kvalme eller opkastninger.
…
OBJEKTIVT
…
Højre ankel: Ses med hævelse, der er direkte og indirekte ømhed både laterale og mediale malleol, der findes også en del ømhed svarende til de calcaneo- og talofibulare ligamenter, ingen smerter medialt. Der er ingen ømhed svarende til metatarsalknoglerne. Normal bevægelighed i ankel og tæer. Normal sensibilitet på foden og god puls i arterie dorsalis pedis.

RØNTGEN
Viser ingen tegn til fraktur.

KONKLUSION
Det må dreje sig om distorsion af højre ankel. Der tilrådes RICE-princippet og gives støttebind.
Der er også foretaget urinstix som er uden blod. Smerterne i flanken må derfor skyldes det store hæmatom og han tilrådes isbehandling det 1. døgn og derefter varme. Desuden analgetika i form af tabl. Panodil og Ibumetin.
…
ANKOMST: 16.04.2002
…
ANAMNESE:
30-årig mand kommer via skadestuen med angst, depression og underlig fornemmelse i hovedet.
Pt. torsdag i sidste uge, dvs. for 5 dage siden i byen, hvor han i beruset tilstand kurrede ned ad en trappe på ca. 5 meter.
Pt. fortæller, at han efterfølgende har hørt, at der skulle være puttet noget i hans drinks torsdag aften inden faldet.
I forbindelse med faldet slog pt. hovedet, ve. flanke, hø. fod.
Pt. har den 12.4. og igen den 13.4. været i ortopædkir. skadestuen.
…
Opsummerende har der været tilfælde af angst og fornemmelse af depression lørdag og noget af søndag, mandag havde pt. det godt og troede, at symptomerne var forsvundet. I dag kom de igen."

Den 23/1 2007 afgjorde S. Kommune, at klageren pr. 1/2 2007 var berettiget til førtidspension.

Af statusattesten til det indklagede selskab, udarbejdet den 15/3 2007 af klagerens egen læge, fremgår bl.a., at klageren lider af en "følgetilstand til hjernerystelse samt

kvæstning af ryg", at klageren blev behandlet herfor den 12-13/4 samt 15-16/4 2002, og at han havde været sygemeldt i perioden 16/4 - 10/11 2002.

Ved skrivelse af 19/4 2007 meddelte selskabet, at kravet mod selskabet om udbetaling af ménerstatning var forældet den 31/12 2004. Selskabet henviste desuden til, at selskabets lægekonsulent havde vurderet, at de varige følger efter ulykkestilfældet ikke havde medført et varigt mén på mindst 5 %.

Klageren påstår over for nævnet selskabet tilpligtet at anerkende erstatningspligten. Til støtte herfor anfører klagerens søster på vegne af klageren bl.a.:

> "**Smerterne i lænd/ben** er aldrig blevet behandlet, da de psykiske problemstillinger TOTALT overtog billedet, så ved tvivlsspørgsmål ville det formodentligt være hensigtsmæssigt evt. med en speciel undersøgelse af skadefølgerne på lænd/ben i forbindelse med faldet ned af trappen. Opsummerende kan det nævnes at TS siden uheldet ikke har kunnet klare stående arbejdsstillinger, efter blot få minutter i stående stilling får han en stikkende fornemmelse i højre lår, og lænden nærmest lammes, og giver store smerter, (hvilket blev konstateret under job prøvningen på Jobcenter Silkeborg i perioden Januar til Oktober 2006', generne havde ikke tidligere givet TS stof til eftertanke da han bare havde sat sig ned når det blev ubehageligt, endvidere har TS ingen forsætninger for selv at kunne kæde smerterne i ryg og ben sammen med uheldet og har ydermere ikke havde haft nogen brug for at stå op i længere tid af gangen).
> …
> **De psykiske eftervirkninger:** Der står ganske vidst i skadestuejournal af 13/4 2002 at undersøgende læge D.M. ikke mener at TS problemer skyldes faldet, men at de snarere skyldes noget psykisk. Vi mener at kunne argumenter imod denne udtalelse.
>
> Der står i skadestue journal af 16/4 - 2002 TS har:
>
> Slået hovedet
>
> Har et 2-krone stort overfladisk sår i hovedbunden.
>
> Har haft mere hovedpine end vanligt siden uheldet.
>
> Har svimmelhedsfornemmelse når han forsøger at rejse sig.
>
> Så selvom der står i skadestuejournal af 12/4 2002 at der ikke har været opkast eller kvalme efter uheldet, samt at TS ikke har været bevidstløs i forbindelse med uheldet, mener vi godt at der kan argumenteres for, på baggrund af de i skadestue journal af 16/4 2002 nævnte observationer, at TS har haft en hjernerystelse, samt at denne hjernerystelse i forbindelse med faldet kan have haft STOR betydning for aktivering af de psykiske problemstillinger, denne holdning støttes endvidere af egen læge fra hvem attest rekvireres. Speciel undersøgelse kunne evt. også her være hensigtsmæssigt.
> …
> TS blev i januar 06 henvist til Jobcenter … for at få afklaret sin arbejdsevne, det var først under denne afklaringsperiode TS blev gjort bekendt med at han havde varige mén.

Under job prøvningen blev det konstateret at han var nød til at klare alle arbejdsopgaverne siddende, da smerterne i ryg/hen blev for slemme efter blot ganske kort tids stående arbejde (ses i status rapport fra Jobcenteret).

Ligeledes var det i denne periode at TS fik de psykiske diagnoser:

Agorafobi/social fobi med panik angst.
Post traumatisk stresssyndrom.
Evassiv peronlighedsstruktur.
Periodisk depression
...
Da kommunen/Jobcenteret/Klinik for Angst og Personlighedsforstyrrelser begyndte at tale om Flexjob eller pension blev TS klar over at der var tale om varige mén og kunne derfor først her gøre krav om erstatning for varige mén overfor sin ulykkesforsikring - Dette er grunden til at anmeldelsen for ulykken først kommer 4½ år efter ulykken indtraf."

Selskabet fastholder, at kravet er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/6 2007 til nævnet bl.a.:

"Det primære behandlingsforløb som følge af skaden den 12. april 2002 ses ifølge de fremsendte oplysninger afsluttet straks, idet der ikke foretoges behandling af klager. Klager var som det fremgår af attesten dog sygemeldt fra 16. april 2002 til 10. november 2002 (det fremgår imidlertid ikke hvorfor klager var sygemeldt), hvorefter han genoptog sit arbejde og bestred dette indtil april 2005.

De varige følger af ulykkestilfældet har således manifesteret sig senest 10. november 2002 og klagers eventuelle krav på erstatning i anledning af det anmeldte ulykkestilfælde forfaldt således på dette tidspunkt.

Klager må således i november 2002 have været klar over, at de eventuelle gener stammede fra uheldet (og har formentlig været klar over dette gennem længere tid) og da der angiveligt ikke foretoges yderligere lægelig behandling også klar over, at der ikke kunne gøres mere lægeligt for at bedre hans helbredstilstand.

På dette tidspunkt var de fornødne oplysninger til bedømmelse af skadelidtes krav til stede - kravet kunne være fremsat overfor selskabet og er således forfaldet. Klager er på dette tidspunkt i forsikringsmæssig forstand bekendt med sit krav og bekendt med, at kravet er forfaldet.

Forsikringsaftalelovens 2-årige forældelse begyndte således at løbe ultimo 2002 og kravet er forældet, idet det ikke er fremsat overfor selskabet inden 31. december 2004.

Det skal for god ordens skyld bemærkes, at der ikke er noget krav om, at begge Forsikringsaftalelovens frister (henholdsvis den 2-årige og den 5-årige) skal være udløbet. Et krav om erstatning er forældet når blot én af fristerne er udløbet."

Selskabet henviser desuden til, at det ikke finder det lægeligt dokumenteret, at klageren pådrog sig et hovedtraume ved den anmeldte hændelse, og at forsikringen i øvrigt ikke dækker udløsning af latente sygdomsanlæg.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:**
…
2.3 Ulykkestilfælde der skyldes sygdom.

2.4 Enhver udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om udløsningen skyldes et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de fremlagte journaludskrifter, finder nævnet, at klageren efter ulykkestilfældet i 2002 har haft vedvarende gener i bl.a. lænd og ben og derfor har haft grund til at tro, at ulykken havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet efter den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 forud for anmeldelsen til selskabet den 5/2 2007.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann